

Arrest

nr. 247 558 van 15 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 maart 2020 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Turkse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Cekerek, gelegen in de CentraalTurkse provincie Yogzat. U zou in Turkije op verschillende plaatsen hebben gewoond, oa. ook te Ankara en Kayseri, maar uw hoofdverblijfplaats was Cekerek. U bent een Koerd van etnische origine en spreekt zowel het Turks als het Kurmanji.

In 1993 kwam u een eerste keer naar België. U was toen nog jong en wou in Turkije, als Koerd, ontkomen aan de algemene conflictsituatie die er heerste tussen de Turkse autoriteiten en de Koerden. Op 8 september 1993 diende u **een eerste verzoek om internationale bescherming** in. Na registratie van uw verzoek verzocht de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) u om zich vijftien dagen later opnieuw te melden, maar omdat u op dat moment (nog) niet over een vast adres beschikte heeft u dat niet meer gedaan. U bleef nog enkele maanden illegaal in België en keerde vervolgens op eigen initiatief terug naar Turkije, Cekerek. Bij aankomst op de luchthaven werd u even ondervraagd maar kon u nadien weer beschikken. U was op dat ogenblik nog getrouwd maar scheidde van uw Turkse echtgenote in 1997. Jullie hebben samen vier kinderen.

In september 2006 besloot u opnieuw naar België te reizen. U deed dit met behulp van een vals paspoort en vals visum, u bezorgd door een passeur in Ankara. U diende in deze periode verschillende regularisatieaanvragen in, zonder succes. U vond hier werk en huwde in 2015 met een Belgische dame. Jullie zijn nog steeds gehuwd maar leven apart. U heeft intussen een nieuwe relatie, uw huidige vriendin beschikt over de Nederlandse nationaliteit. In 2015 kon u via het Turks consulaat in Antwerpen een paspoort bekomen geldig gedurende één jaar. In augustus 2016, kort na de mislukte staatsgreep in Turkije, meldde u zich opnieuw op het consulaat om het paspoort te laten verlengen maar kwam u te weten dat dit niet mogelijk was omdat u inmiddels in Turkije werd gezocht. Eén jaar later, in augustus 2017, deed u een nieuwe poging om uw paspoort te laten verlengen. Opnieuw werd er u op het Turkse consulaat gezegd dat dit niet mogelijk was. U reageerde ontstelt waarop de medewerker van het consulaat ermee dreigde om er veiligheidsagenten bij te roepen. U kon nog snel de trap afdalen en kon, dankzij de hulp van een bevriende portier, het Turks consulaat veilig en wel verlaten.

Via uw familie in Turkije was u intussen te weten gekomen dat zij minstens éénmaal per maand of om de twee maanden bezoek kregen van Turkse politiemannen. Deze vroegen telkens naar u en wilden uw adres te weten komen. Zowel uw oudste zoon als uw broer verwittigden u. Uw broer zei ondermeer dat u voorzichtig moest zijn met bepaalde contacten hier in België. Er zou intussen tegen u een juridische procedure zijn aanhangig gemaakt en u zou al verschillende keren zijn opgeroepen voor een zitting bij de correctionele rechtbank van Ankara. Omdat u niet kwam opdagen en u intussen evenmin was gearresteerd wordt deze zitting telkens weer verdaagd. Een volgende datum staat vastgelegd in april 2020. U heeft intussen een advocaat onder de arm genomen, Suleyman Bosça, maar deze is inmiddels onbereikbaar en kan u dus geen extra informatie meedelen. U heeft geen idee waarom u wordt gezocht, u denkt dat u op de één of andere manier, zij het ten onrechte, in verband wordt gebracht met terroristische organisaties zoals de PKK, de PYD of FETO. U heeft een neef langs vaderskant, oud-universiteitsrector, die werd veroordeeld wegens banden met terroristische organisaties. U besloot bijgevolg op 19 april 2019 **een tweede verzoek om internationale bescherming** in te dienen.

Uw volgend verzoek werd op 10 december 2019 door het CGVS ontvankelijk bevonden.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u uw originele Turkse identiteitskaart ('nufus') en uw Turks paspoort (geldig van 10 augustus 2015 tot 9 augustus 2016) neer, alsook een foto van twee gerechtelijke stukken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Niettegenstaande uw tweede asielverzoek in december 2019 ontvankelijk werd bevonden, dient heden door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u noch de hoedanigheid van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Om onderstaande redenen kan het CGVS geen geloof hechten aan de door u opgeworpen elementen van vervolging.

Vooreerst is het frappant dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment melding maakte van de verdachtmakingen die sinds de mislukte staatsgreep van 2016 op u zouden rusten, laat staan dat u de gerechtelijke procedure die momenteel tegen u zou lopen, op dat ogenblik vermeldde (zie Vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, dd. 16 juli 2019, vragen 2 en 4). Integendeel, toen u werd gevraagd of u ooit bent veroordeeld en/of er tegen u een proces lopende is bij een rechtbank, antwoordde u 'negatief'. Dat is een heel andere versie dan u ten aanzien van het CGVS laat uitschijnen. Meer zelfs, u verklaart bij de DVZ haast letterlijk dat u vreest bij een terugkeer naar Turkije te worden opgepakt en opgesloten omdat u bang bent dat men (de Turkse autoriteiten) op een gegeven moment bij u zou terechtkomen en u zou willen arresteren. U sprak er aldus énkél in de voorwaardelijke zin en in de toekomstige tijd. U gaf bij de DVZ wel aan dat u via kennissen bij het Turkse consulaat van Antwerpen te weten kwam dat uw naam stond geseind, maar van een daadwerkelijk arrestatiemandaat tegen u en een effectieve juridische procedure was er hier nergens sprake. U op het CGVS geconfronteerd met deze toch wel uiteenlopende versies van uw verklaringen, komt u niet verder dan te stellen dat u bij de DVZ nog niet over de juiste documenten beschikte om uw problemen uit te leggen. Men zou u ook hebben gezegd dat u zonder bewijsstukken al die zaken niet diende te vertellen en dat de details ter sprake konden komen tijdens het onderhoud op het CCVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.10). U erop gewezen dat de tegen u lopende juridische procedure toch bezwaarlijk als 'een detail' kan worden aanzien, verschuilt u zich achter het feit dat u over uw rechtszaak niet veel informatie heeft. Dan nog, indien u sinds het najaar van 2016 op de hoogte zou zijn van het bestaan van een politieel onderzoek, een arrestatiemandaat en een gerechtelijke procedure tegen u, is het onaanvaardbaar dat u dit niet onmiddellijk kenbaar heeft gemaakt tijdens het eerste gesprek bij de DVZ. Overigens, uw uitspraak dat u de rechtszaak niet kon/mocht vermelden op de DVZ wegens een gebrek aan documenten, slaat werkelijk nergens op. Het is niet omdat u op dat moment (nog) niet over stavingsstukken beschikt, dat u deze gebeurtenissen niet spontaan zou opwerpen. Dat een medewerker van de DVZ u dat zou hebben verhinderd, kan allerm minst worden geloofd. Deze medewerker heeft hier immers geen enkel belang bij. Dat u deze cruciale elementen onvermeld liet, kan u aldus worden aangewreven

In dezelfde context is het ook opvallend dat u bij de DVZ wél duidelijk liet uitschijnen dat u wel eens in de problemen zou kunnen komen omwille van uw sympathieën voor de Koerdische partij HDP. U merkte op dat kennissen van u met éénzelfde politieke voorkeur mondjesmaat werden gearresteerd (Vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, dd. 16 juli 2019, vraag 5). U linkt uw vrees ten aanzien van uw overheid aldus heel duidelijk met uw sympathie voor de HDP. Echter, ten aanzien van het CGVS maakt u zelf niet onmiddellijk gewag van een band met de HDP. U verschillende malen gevraagd of u enig idee heeft waarom u actueel in Turkije wordt gezocht en (gerechtelijk) vervolgd, verwijst u in eerste instantie enkel naar uw Koerd-zijn en naar uw lang verblijf in het buitenland. Erop aangedrongen dat u toch zou moeten weten op basis waarvan men u in het vizier heeft genomen, zeker nadat u al meer dan tien jaar uit Turkije was vertrokken, geeft u plots aan dat u mogelijks - via een neef van uw vader - in contact wordt gebracht met terroristische organisaties. U vervolgens gevraagd over welke organisatie u het dan in concreto heeft, vermeldt u de PPK, de PYD en FETO (CGVS, pp. 7-8). U nog wat later dan expliciet gevraagd of u zelf ooit politiek actief bent geweest, antwoordde u duidelijk 'neen'. Om er vervolgens wel aan toe te voegen dat u als Koerd, net als andere Koerden, heeft gestemd voor de HDP (CGVS, p. 8). De vaststelling dat u pas op een veel later moment, en na gerichte vraagstelling, gewag maakt van enige sympathie voor de HDP valt opnieuw niet te rijmen met uw uitspraak bij de DVZ dat u mogelijks omwille van uw HDP-engagement in het vizier van uw overheid bent gekomen. Anderzijds vermeldde u bij de DVZ op geen enkel moment dat er enige verdenking op u zou rusten omwille van vermeende banden met PKK, of PYD of FETO. Opnieuw blijken uw verklaringen allebehalve coherent en gelijklopend te zijn. Overigens is het ook veelzeggend dat u als Koerd partijen zoals PKK, PYD en uiteindelijk ook als FETO zelf ook als 'terroristisch' benoemd. Dit alles komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

In tweede instantie dringt de vraag zich op waarom u pas in april 2019 een twee asielverzoek heeft ingediend, gelet op het feit dat u reeds sinds 2006 in België vertoefde en sinds augustus 2016 - althans zo heeft u dit zelf verklaard - op de hoogte was dat u stond geseind en werd gezocht in uw thuisland. U kan in dit verband enkel herhalen dat u verschillende regularisatieaanvragen had ingediend, die telkens werden geweigerd. Ook al werd u erop gewezen dat de geest van een regularisatieaanvraag helemaal verschilt van een asielaanvraag, bleef u volharden dat u ervan uitging dat u - die was gehuwd, een vast adres had en ook een vaste job - wel zou worden geregulariseerd (CGVS, pp. 8-9). Nochtans zou uw laatste verzoek tot regularisatie dateren van 2017 en zou u een 5-tal maanden later al het negatieve antwoord hebben ontvangen. Niettegenstaande ondernam u pas in april 2019 stappen om een asielverzoek in te dienen.

U probeerde dit nog te vergoelijken door enerzijds te stellen dat u eerst nog de beroepsprocedure afwachtte om anderzijds op te merken dat u uw situatie in Turkije pas ernstig nam nadat was gebleken dat uw kinderen meermaals en op geregelde basis bezoek kregen van de politie, op zoek naar u of naar uw huidig adres. Nochtans blijkt evenzeer uit uw verklaringen dat uw familie reeds in 2016 (kort na de mislukte staatsgreep) werd lastiggevallen, à rato van één interpellatie per maand of om de twee maanden (CGVS, p. 6 en 9). Toch ondernam u op dat moment geen enkele poging om uw vrees kenbaar te maken, ook al vertoefde u zonder een legale verblijfsvergunning in België. U voegde er nogal lakoniek aan toe dat u zich pas zorgen begon te maken toen die bezoeken bleven aanhouden (CGVS, p. 9). Deze uitleg raakt kant noch wal, aangezien reeds vanaf het najaar van 2016 die bezoeken op zeer regelmatige basis plaatsvonden en uw familie u daarvan ook op de hoogte stelde. Met andere woorden, u kan geen enkele redelijke noch aanvaardbare uitleg geven waarom u gedurende al die tijd wachtte om een asielverzoek in te dienen, toch indien de door u opgeworpen elementen op de waarheid zouden berusten. Het CGVS kan zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat u thans gebruik maakt van de asielprocedure als alternatief voor uw telkens foutgelopen regularisatieaanvragen. Uw gedrag getuigt allerminst van een vrees voor vervolging in uw hoofde en ondermijnt op zeer ernstige manier de oprechtheid van de door u opgeworpen elementen van vervolging.

Bovendien merkt het CGVS op dat u niet steeds oprecht bent in uw verklaringen. Wanneer u bijvoorbeeld werd gevraagd of u al eerder in België was geweest, ontkende u dit aanvankelijk (CGVS, p. 10). Pas wanneer er u werd opgewezen dat u eerder toch al een asielaanvraag had ingediend, weliswaar vele jaren terug, moest u dit toegeven. U kon zich vervolgens slechts met moeite herinneren waarom u dat toenertijd had gedaan, uiteindelijk wistte u uw komst naar België aan het toen heersende conflict in Turkije met de Koerden. Het is opvallend dat, ook al dateert uw eerste asielverzoek van meer dan 25 jaar terug, u niet onmiddellijk kon aangeven om welke reden u toenertijd uit Turkije was gevlucht. Opnieuw wekt dit de ernstige indruk dat u toen om andere redenen naar Europa bent gekomen dan u heeft aangegeven. Hoe dan ook, u verklaarde zelf dat u bij terugkeer naar Turkije geen problemen kende met uw autoriteiten (CGVS, p. 10).

Vervolgens is het ook weinig aannemelijk dat u enerzijds stelt te worden vervolgd, maar anderzijds omzeggens over geen enkele informatie beschikt aangaande uw persoonlijke situatie in Turkije. U verklaart ondermeer dat u tot twee maal toe op het Turkse consulaat in Antwerpen werd gezegd dat u uw paspoort niet kon verlengen omdat u geseind stond. Toch was dit voor u geen reden om om meer informatie te vragen bij het consulaat, of via enige andere weg. U geeft wel aan dat uw familie om de maand of om de twee maanden wordt geïnterpelleerd door de Turkse politie op zoek naar u. Maar ook dan blijft het speculeren waarom ze naar u vragen. Blijkbaar heeft niemand hierover ooit vragen gesteld, desondanks de vele bezoeken van de politie (CGVS, p. 6). Uw enige broer M. zou u vijf à zes maanden geleden hebben opgebeld om te zeggen dat u moest uitkijken met de contacten die u in België legde; dat u hier met de verkeerde personen omging. Wat hij daar precies mee bedoelde is niet helemaal duidelijk. Wat er ook van zij, het is opvallend dat u eerder nog duidelijk stelde dat u één broer heeft, nl. Mi., maar dat u met hem helemaal geen contact meer heeft, u kon zelfs niet zeggen wat hij van job doet (CGVS, p. 4). Dit om even later dan toch te verklaren dat Mi. u kortelings opbelde om u te waarschuwen (CGVS, p. 8). Beide uitspraken vallen andermaal moeilijk met elkaar te rijmen.

Het is eveneens opmerkelijk dat u enerzijds verklaart dat uw twee zonen geen werk vinden in Turkije omwille van uw situatie, hierbij beklemtonend dat ze allebei universiteitsstudies hebben gevolgd maar desondanks niet aan de bak komen. U vervolgens gevraagd wat zij dan precies hebben gestudeerd, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 4). U stelt ook dat uw zoon S.t naar één van de zittingen is geweest waar uw zaak moest verschijnen, maar daar zou enkel uw naam zijn vermeld, zondermeer. Uw zoon kwam aldus niets meer te weten (CGVS, p. 7). Opvallend genoeg kan u niet verduidelijken naar welke zitting, op welke datum, uw zoon dan juist is geweest, ook al bent u in het bezit van een document waarop de opeenvolgende zittingen werden opgelijst (zie infra en zie CGVS, p. 7).

Dergelijke vage verklaringen getuigen geenszins van veel interesse in uw eigen situatie. U neemt beduidend weinig initiatief om u zelf te vergewissen over de juiste reden/inhoud van de beweerde rechtszaak tegen u en de repercussies hiervan voor u zelf en de rest van uw familie. U zou in 2016 wel een Turkse advocaat onder de arm hebben genomen maar deze zou intussen van de radar zijn verdwenen en zou totaal niet contacteerbaar zijn (CGVS, p. 7). De vraag dringt zich op waarom u dan via uw familie in Turkije niet heeft getracht deze advocaat alsnog te contacteren, of minstens uit te zoeken waarom hij uw telefoons niet opnam en/of waarom u dan niet heeft getracht een andere advocaat onder de arm te nemen. Uw houding getuigt geenszins van een oprechte bezorgdheid voor uw zaak wat nogmaals uw voorgehouden vrees voor vervolging tegenspreekt.

Ter staving van uw voorgehouden problemen legt u een foto neer van twee gerechtelijke stukken. U legt geen originelen of gecertificeerde kopieën neer. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat foto's van documenten weinig of geen bewijswaarde hebben gelet op het makkelijk te manipuleren karakter ervan. Noch de herkomst of authenticiteit kan hiervan worden nagegaan. Hoe dan ook, beide stukken zijn slechts ten dele leesbaar. Het eerste stuk betreft een overzicht van de verschillende data waarop uw zaak bij de Correctionele rechtbank van Ankara is voorgekomen of nog moet voorkomen. Omdat u er zelf niet aanwezig was, en ook niet kon worden ingerekend, werd de zitting telkenmale verdaagd. Het is echter wel heel flagrant dat het vermelde dossiernummer van '2013' dateert en dat de eerste zitting eveneens dateert van juni 2013 - met achtereenvolgens nog 2 geplande zittingen in 2013, 3 zittingen in 2014, 3 in 2015 en vervolgens 3 in 2016, 2017, 2018 en 2019. Aangezien u uw problemen linkt aan de staatsgreep van juli 2016, is het wel vreemd en haast onmogelijk dat uw gerechtelijk dossier (inclusief de eerste zittingen) al startten in 2013 ! U hiermee geconfronteerd kan u hiervoor geen enkele uitleg geven (CGVS, p. 10). Het CGVS kan dan ook niet anders dan vaststellen dat dit stuk ofwel niet uw persoon betreft, ofwel valselijk werd aangemaakt ofwel refereert naar een rechtszaak in uw hoofd die totaal niets van doen heeft met de motieven die u er actueel aan toedicht. Ook in het tweede stuk, nl. een PV van een zitting die op 16 september 2019 plaatsvond, wordt uw naam aanvankelijk zelfs foutief geschreven, nl. H. Y. ipv. Y. (CGVS, p. 10). Ook dit is opvallend, zeker in een officieel gerechtelijk document kan worden aangenomen dat schrijffouten aangaande de naam en identiteit van de beklaagde ten stelligste zouden worden vermeden. Nog opvallender is dat u dit zelfs niet heeft opgemerkt, wat er minstens op duidt dat u de documenten die betrekking hebben op uw situatie allerminst grondig heeft doorgenomen. Ook dit gegeven kan moeilijk worden aanvaard gelet op de vrees die u te kennen geeft.

U toont vervolgens nog enkele berichten (in het Turks) op uw GSM die zouden moeten aantonen dat uw kinderen u op de hoogte stellen van de politiebezoeken. Echter, dergelijke sms'jes kunnen makkelijk worden gemanipuleerd. Zij kunnen bezwaarlijk garant staan voor de correctheid van de erin vermelde informatie. De overige door u neergelgde stukken, nl. uw nufus en uw Turks paspoort, tonen uw herkomst en persoonsgegevens aan. Deze gegevens worden niet betwist door het CGVS.

Rekening houdend met alle bovenstaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u actueel door de Turkse overheid wordt gezocht of wordt gevisieerd met het oog op een persoonsgerichte vervolging. De vluchtelingenstatus kan u bijgevolg niet worden toegekend.

Wat de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 betreft, blijkt uit een grondig onderzoek van de informatie over de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus - Turquie - Situation sécuritaire van 24 september 2019, beschikbaar op de site <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusturquie.situationsecuritaire20190924.pdf> of <https://www.cgra.be/fr>) dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheid en de PKK. Sinds januari 2017 vond er geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan PKKgroepen.

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse overheid zich naar bepaalde plattelandsgebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse overheid en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren, hoofdzakelijk in de provincies Hakkari, Sirnak, Diyarbakir, Batman en Siirt. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers grotendeels vallen bij de oorlogvoerende kampen en dat het aantal zijdelingse burgerslachtoffers van de conflicten aanzienlijk gedaald is sinds 2017. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die als "over het algemeen weinig intensief" worden bestempeld, van de steden naar de plattelandsgebieden sinds de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt, gedaald is. De overheid roept af en toe plattelandsnederzettingen van enkele provincies in het oosten en vooral zuidoosten van Turkije uit tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Zo werden er avondklokken ingesteld in de plattelandsgebieden van de provincies Siirt, Diyarbakir en Bitlis. Ten slotte blijkt dat de Turkse overheid grootscheepse operaties uitvoert om de woningen die werden vernield als gevolg van de conflicten, herop te bouwen. Gezien de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse overheid en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK) en de verplaatsing van de conflicten naar de plattelandsgebieden, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gezien de afwezigheid van andere terreuraanslagen buiten het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016 kunnen we niet concluderen dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een

reëel risico loopt, te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4,§2, c) van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert de schending aan van “artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“Verwerende partij besluit geen geloof te hechten aan de door verzoeker opgeworpen elementen van vervolging.

Hiervoor steunt men zich ten eerste op de verschillen tussen de verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de verklaringen afgelegd bij het CGVS. Verzoeker meldt dat hem werd gezegd dat hij niet in detail moest treden omdat de details zouden ter sprake komen bij het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Verzoeker had gemeld dat hij nog niet over de juiste documenten beschikte om zijn problemen uit te leggen. Daarop had men gezegd dat hij zonderde bewijsstukken deze zaken niet moest uitleggen voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is inderdaad gebruikelijk om het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken te beperken tot de essentie. Men stelt dat verzoeker dit niet mag aanwrijven aan de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij niet alle problemen heeft uitgelegd bij het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Omgekeerd, mag men dit ook niet aan verzoeker aanwrijven wanneer van hem wordt gevraagd om de details in een later onderhoud te vertellen wanneer hij alsnog over de bewijsstukken beschikt.

Dat voor het overige het gedrag van verzoeker wordt ontleed voorafgaand aan het asielverzoek.

Er wordt hem verweten dat hij te lang gewacht zou hebben om een nieuw asielverzoek in te dienen, dat hij reeds in 1996 om andere redenen naar België zou gekomen zijn dan aangegeven, dat hij weinig interesse zou hebben in zijn zaak.

Dat al deze aspecten niets te maken hebben met de kern van het asielrelaas, de reden waarom verzoeker om internationale bescherming heeft gevraagd.

Dat al deze veronderstellingen dan ook niet gebruikt kunnen worden om te beslissen tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers' relaas.

Dat verzoeker vreest voor vervolging door de Turkse autoriteiten.

Dat verzoeker aantoont dat er een zaak staat bij de Correctionele rechtbank te Ankara.

Dat verwerende partij diende te onderzoeken waar deze zaak op betrekking heeft nu verzoeker dit niet durfde te doen. Dat dan pas een inschatting kon gemaakt worden van het verzoek tot internationale bescherming.

Dat verwerende partij uiteindelijk de verklaringen van de heer X niet aan een onderzoek onderwerpt, maar ze afwijst als ongeloofwaardig.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Dat verwerende partij had moeten nagaan in het licht van de aangehaalde elementen of de heer X nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/3 of art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Dat verwerende partij deze elementen en bewijzen niet aan een onderzoek onderwerpt, maar ze zonder specifieke motivering afwijst als ongeloofwaardig.

Dat op basis van de informatie voorhanden een inschatting kon gemaakt worden van het mogelijke gevaar voor de heer X.

Dat bijgevolg in casu het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel werden geschonden door te besluiten dat de geloofwaardigheid van het relaas werd aangetast door tegenstrijdigheden in het relaas en uitgaande van veronderstellingen, een ongeloofwaardigheid die onvoldoende en niet correct gemotiveerd is en waardoor het relaas van de heer X aan geen verder onderzoek werd onderworpen.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Dat verwerende partij ook niet is nagegaan wat de vervolging voor de Correctionele rechtbank te weeg zou brengen voor verzoeker ingeval van terugkeer naar Turkije en dit in het bijzonder voor de veiligheidssituatie van verzoeker.

Dat de familie stelselmatig bezoek krijgt van de politiediensten doet vermoeden dat verzoeker zou gearresteerd en vervolgd worden bij terugkeer. Dat er niet werd onderzocht welk risico verzoeker precies zou lopen in geval van terugkeer ermee rekening houdend dat hij vervolgd wordt door de Turkse autoriteiten. Dat het alleszins zwaarwichtig genoeg is nu verzoeker al meerdere jaren geseind staat in Turkije en zelfs geen verlenging van zijn paspoort meer kan bekomen.

Door aldus in de bovenvermelde omstandigheden te stellen dat verzoeker geen reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van art. 48/4 §2, c Vreemdelingenwet, heeft de verwerende partij haar beslissing niet adequaat en afdoende gemotiveerd en wordt het middel ook om die reden geschonden.

Dat verwerende partij had moeten nagaan in het licht van de aangehaalde elementen of de heer X nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/3 en art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

[...].

2.2. Verweerder brengt op 18 december 2020 een aanvullende nota bij. Bij toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet betreft dit “COI Focus Turkije – veiligheidssituatie van 5 oktober 2020”.

Beoordeling

3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake

het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als een gerechtelijke procedure ten aanzien van zijn persoon hierin niet zou hebben vermeld.

Verzoekers verweer dat hij *“nog niet over de juiste documenten beschikte om zijn problemen uit te leggen”* kan niet aangenomen worden als nuttig verweer teneinde de motivering te ontcrachten die terecht stelt:

“Vooreerst is het frappant dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment melding maakte van de verdachtmakingen die sinds de mislukte staatsgreep van 2016 op u zouden rusten, laat staan dat u de gerechtelijke procedure die momenteel tegen u zou lopen, op dat ogenblik vermeldde (zie Vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, dd. 16 juli 2019, vragen 2 en 4). Integendeel, toen u werd gevraagd of u ooit bent veroordeeld en/of er tegen u een proces lopende is bij een rechtbank, antwoordde u ‘negatief’. Dat is een heel andere versie dan u ten aanzien van het CGVS laat uitschijnen. Meer zelfs, u verklaart bij de DVZ haast letterlijk dat u vreest bij een terugkeer naar Turkije te worden opgepakt en opgesloten omdat u bang bent dat men (de Turkse autoriteiten) op een gegeven moment bij u zou terechtkomen en u zou willen arresteren. U sprak er aldus énkél in de voorwaardelijke zin en in de toekomstige tijd. U gaf bij de DVZ wel aan dat u via kennissen bij het Turkse consulaat van Antwerpen te weten kwam dat uw naam stond geseind, maar van een daadwerkelijk arrestatiemandaat tegen u en een effectieve juridische procedure was er hier nergens sprake. U op het CGVS geconfronteerd met deze toch wel uiteenlopende versies van uw verklaringen, komt u niet verder dan te stellen dat u bij de DVZ nog niet over de juiste documenten beschikte om uw problemen uit te leggen. Men zou u ook hebben gezegd dat u zonder bewijsstukken al die zaken niet diende te vertellen en dat de details ter sprake konden komen tijdens het onderhoud op het CCVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.10). U erop gewezen dat de tegen u lopende juridische procedure toch bezwaarlijk als ‘een detail’ kan worden aanzien, verschuilt u zich achter het feit dat u over uw rechtszaak niet veel informatie heeft. Dan nog, indien u sinds het najaar van 2016 op de hoogte zou zijn van het bestaan van een politieel onderzoek, een arrestatiemandaat en een gerechtelijke procedure tegen u, is het onaanvaardbaar dat u dit niet onmiddellijk kenbaar heeft gemaakt tijdens het eerste gesprek bij de DVZ. Overigens, uw uitspraak dat u de rechtszaak niet kon/mocht vermelden op de DVZ wegens een gebrek aan documenten, slaat werkelijk nergens op. Het is niet omdat u op dat moment (nog) niet over stavingsstukken beschikt, dat u deze gebeurtenissen niet spontaan zou opwerpen.

Dat een medewerker van de DVZ u dat zou hebben verhinderd, kan allerm minst worden geloofd. Deze medewerker heeft hier immers geen enkel belang bij. Dat u deze cruciale elementen onvermeld liet, kan u aldus worden aangewreven."

In de mate dat verzoeker laat uitschijnen dat hij zich bij de DVZ beperkte tot de essentie, kan dit evenmin afbreuk doen aan de motivering die luidt:

"In dezelfde context is het ook opvallend dat u bij de DVZ wél duidelijk liet uitschijnen dat u wel eens in de problemen zou kunnen komen omwille van uw sympathieën voor de Koerdische partij HDP. U merkte op dat kennissen van u met éénzelfde politieke voorkeur mondjesmaat werden gearresteerd (Vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, dd. 16 juli 2019, vraag 5). U linkt uw vrees ten aanzien van uw overheid aldus heel duidelijk met uw sympathie voor de HDP. Echter, ten aanzien van het CGVS maakt u zelf niet onmiddellijk gewag van een band met de HDP. U verschillende malen gevraagd of u enig idee heeft waarom u actueel in Turkije wordt gezocht en (gerechtelijk) vervolgd, verwijst u in eerste instantie enkel naar uw Koerd-zijn en naar uw lang verblijf in het buitenland. Erop aangedrongen dat u toch zou moeten weten op basis waarvan men u in het vizier heeft genomen, zeker nadat u al meer dan tien jaar uit Turkije was vertrokken, geeft u plots aan dat u mogelijks - via een neef van uw vader - in contact wordt gebracht met terroristische organisaties. U vervolgens gevraagd over welke organisatie u het dan in concreto heeft, vermeldt u de PKK, de PYD en FETO (CGVS, pp. 7-8). U nog wat later dan expliciet gevraagd of u zelf ooit politiek actief bent geweest, antwoordde u duidelijk 'neen'. Om er vervolgens wel aan toe te voegen dat u als Koerd, net als andere Koerden, heeft gestemd voor de HDP (CGVS, p. 8). De vaststelling dat u pas op een veel later moment, en na gerichte vraagstelling, gewag maakt van enige sympayhie voor de HDP valt opnieuw niet te rijmen met uw uitspraak bij de DVZ dat u mogelijks omwille van uw HDP-engagement in het vizier van uw overheid bent gekomen. Anderzijds vermeldde u bij de DVZ op geen enkel moment dat er enige verdenking op u zou rusten omwille van vermeende banden met PKK, of PYD of FETO. Opnieuw blijken uw verklaringen allebehalve coherent en gelijklopend te zijn. Overigens is het ook veelzeggend dat u als Koerd partijen zoals PKK, PYD en uiteindelijk ook als FETO zelf ook als 'terroristisch' benoemd. Dit alles komt uw geloofwaardigheid niet ten goede."

De voorstaande motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien ze louter worden tegengesproken maar niet concreet worden weerlegd, worden de motiveringen waaruit de inconsistentie van zijn verklaringen blijkt door de Raad overgenomen.

6. De bestreden beslissing stelt:

"In tweede instantie dringt de vraag zich op waarom u pas in april 2019 een twee asiëlverzoek heeft ingediend, gelet op het feit dat u reeds sinds 2006 in België vertoefde en sinds augustus 2016 - althans zo heeft u dit zelf verklaard - op de hoogte was dat u stond geseind en werd gezocht in uw thuisland. U kan in dit verband enkel herhalen dat u verschillende regularisatieaanvragen had ingediend, die telkens werden geweigerd. Ook al werd u erop gewezen dat de geest van een regularisatieaanvraag helemaal verschilt van een asielaanvraag, bleef u volharden dat u ervan uitging dat u - die was gehuwd, een vast adres had en ook een vaste job - wel zou worden geregulariseerd (CGVS, pp. 8-9). Nochtans zou uw laatste verzoek tot regularisatie dateren van 2017 en zou u een 5-tal maanden later al het negatieve antwoord hebben ontvangen. Niettegenstaande ondernam u pas in april 2019 stappen om een asiëlverzoek in te dienen. U probeerde dit nog te vergoelijken door enerzijds te stellen dat u eerst nog de beroepsprocedure afwachtte om anderzijds op te merken dat u uw situatie in Turkije pas ernstig nam nadat was gebleken dat uw kinderen meermaals en op geregelde basis bezoek kregen van de politie, op zoek naar u of naar uw huidig adres. Nochtans blijkt evenzeer uit uw verklaringen dat uw familie reeds in 2016 (kort na de mislukte staatsgreep) werd lastiggevallen, à rato van één interpellatie per maand of om de twee maanden (CGVS, p. 6 en 9). Toch ondernam u op dat moment geen enkele poging om uw vrees kenbaar te maken, ook al vertoefde u zonder een legale verblijfsvergunning in België. U voegde er nogal lakoniek aan toe dat u zich pas zorgen begon te maken toen die bezoeken bleven aanhouden (CGVS, p. 9). Deze uitleg raakt kant noch wal, aangezien reeds vanaf het najaar van 2016 die bezoeken op zeer regelmatige basis plaatsvonden en uw familie u daarvan ook op de hoogte stelde. Met andere woorden, u kan geen enkele redelijke noch aanvaardbare uitleg geven waarom u gedurende al die tijd wachtte om een asiëlverzoek in te dienen, toch indien de door u opgeworpen elementen op de waarheid zouden berusten. Het CGVS kan zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat u thans gebruik maakt van de asiëlprocedure als alternatief voor uw telkens foutgelopen regularisatieaanvragen. Uw gedrag getuigt allerm minst van een vrees voor vervolging in uw hoofde en ondermijnt op zeer ernstige manier de oprechtheid van de door u opgeworpen elementen van vervolging."

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Aangezien verzoeker al sinds 2006 in België verblijft en zijn familie beweerdelijk sinds 2016 in de negatieve aandacht van de autoriteiten staat en hij tot april 2019 talmdre alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt zijn handelwijze niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

7. Verzoeker voert aan dat er een zaak aanhangig is bij de correctionele rechtbank in Ankara en dat verweerder diende te onderzoeken waarop deze zaak betrekking heeft omdat *“verzoeker dit niet durfde te doen”*.

Verzoeker miskent te dezen de motivering die stelt:

“Ter staving van uw voorgehouden problemen legt u een foto neer van twee gerechtelijke stukken. U legt geen originelen of gecertificeerde kopieën neer. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat foto's van documenten weinig of geen bewijswaarde hebben gelet op het makkelijk te manipuleren karakter ervan. Noch de herkomst of authenticiteit kan hiervan worden nagegaan. Hoe dan ook, beide stukken zijn slechts ten dele leesbaar. Het eerste stuk betreft een overzicht van de verschillende data waarop uw zaak bij de Correctionele rechtbank van Ankara is voorgekomen of nog moet voorkomen. Omdat u er zelf niet aanwezig was, en ook niet kon worden ingerekend, werd de zitting telkenmale verdaagd. Het is echter wel heel flagrant dat het vermelde dossiernummer van '2013' dateert en dat de eerste zitting eveneens dateert van juni 2013 - met achtereenvolgens nog 2 geplande zittingen in 2013, 3 zittingen in 2014, 3 in 2015 en vervolgens 3 in 2016, 2017, 2018 en 2019. Aangezien u uw problemen linkt aan de staatsgreep van juli 2016, is het wel vreemd en haast onmogelijk dat uw gerechtelijk dossier (inclusief de eerste zittingen) al startten in 2013 ! U hiermee geconfronteerd kan u hiervoor geen enkele uitleg geven (CGVS, p. 10). Het CGVS kan dan ook niet anders dan vaststellen dat dit stuk ofwel niet uw persoon betreft, ofwel valselijk werd aangemaakt ofwel refereert naar een rechtszaak in uw hoofde die totaal niets van doen heeft met de motieven die u er actueel aan toedicht. Ook in het tweede stuk, nl. een PV van een zitting die op 16 september 2019 plaatsvond, wordt uw naam aanvankelijk zelfs foutief geschreven, nl. H. Y ipv. X (CGVS, p. 10). Ook dit is opvallend, zeker in een officieel gerechtelijk document kan worden aangenomen dat schrijffouten aangaande de naam en identiteit van de beklaagde ten stelligste zouden worden vermeden. Nog opvallender is dat u dit zelfs niet heeft opgemerkt, wat er minstens op duidt dat u de documenten die betrekking hebben op uw situatie allerminst grondig heeft doorgenomen. Ook dit gegeven kan moeilijk worden aanvaard gelet op de vrees die u te kennen geeft.

U toont vervolgens nog enkele berichten (in het Turks) op uw GSM die zouden moeten aantonen dat uw kinderen u op de hoogte stellen van de politiebezoeken. Echter, dergelijke sms'jes kunnen makkelijk worden gemanipuleerd. Zij kunnen bezwaarlijk garant staan voor de correctheid van de erin vermelde informatie. De overige door u neergelgde stukken, nl. uw nufus en uw Turks paspoort, tonen uw herkomst en persoonsgegevens aan. Deze gegevens worden niet betwist door het CGVS.”

De voorgaande motivering is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen aangezien ze niet op concrete wijze wordt weerlegd.

Dit geldt des te meer omdat verzoeker geen verweer voert ten aanzien van de terechte motivering die stelt:

“[...] U neemt beduidend weinig initiatief om u zelf te vergewissen over de juiste reden/inhoud van de beweerde rechtszaak tegen u en de repercussies hiervan voor u zelf en de rest van uw familie. U zou in 2016 wel een Turkse advocaat onder de arm hebben genomen maar deze zou intussen van de radar zijn verdwenen en zou totaal niet contacteerbaar zijn (CGVS, p. 7). De vraag dringt zich op waarom u dan via uw familie in Turkije niet heeft getracht deze advocaat alsnog te contacteren, of minstens uit te zoeken waarom hij uw telefoons niet opnam en/of waarom u dan niet heeft getracht een andere advocaat onder de arm te nemen. Uw houding getuigt geenszins van een oprechte bezorgdheid voor uw zaak wat nogmaals uw voorgehouden vrees voor vervolging tegenspreekt.”

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin, mede gelet op de aanvullende nota van verweerder, een nuttig element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS